

[Holger Kristiansen.]

Hvad angaar Lovforslaget om Ferskvandsfiskeri, maa jeg udtale min Anerkendelse af, at Gedden vedblivende fredes i Legetiden. At denne Fredningsbestemmelse er af stor Betydning for Gedden, siger sig selv. Den fredes nu i Ferskvand. Jeg kunde have ønsket, at der ogsaa i Saltvandsfiskeriloven var optaget en Bestemmelse om Fredning af Gedden. Det har der altsaa ikke i det andet høje Ting kunnet opnaas Enighed om.

For Gedden er Sagen den, at Legen foregaar paa Lavvande og i Grøfter, hvor den sikre Død eller Lemlæstelse kan vente de legende, særlig de største, hvis der ikke findes en Fredningsbestemmelse. Det er derfor rigtigt, at Ferskvandsgedden bør have sin Frimaaned. Jeg kunde, som sagt, have ønsket, at Gedderne, der trænger ind i Saltvand eller i Brakvand, ogsaa havde faaet en Fredningstid. Men det er for lidt at rejse Debat om eller stille Ændringsforslag om. Derfor skal jeg indskrænke mig til at anbefale de to Lovforslag til Gennemførelse her i Tinget.

A. Chr. Christensen: Under Fiskerilovens første Behandling i Fjor havde jeg Lejlighed til at gøre nogle Bemærkninger om Fiskeriforholdene oppe i Limfjorden. Jeg skal ikke nu komme ind paa en Gentagelse heraf. Jeg beklager selvfølgelig, at det ikke lykkedes mig i Udvalget eller i dette høje Ting at overbevise Medlemmerne om det sagligt rigtige i mine Betragtninger, men saa længe har jeg levet ved Vandet, at jeg har opdaget, at det er betydeligt lettere at glide med Strømmen, end det er at arbejde sig op imod den.

Det uheldige ved vor nuværende Lov er efter min Formening, at man har gjort hele Limfjorden til eet Omraade, hvor Fler-tallet bestemmer. Nu er der vel ikke noget at sige dertil, men desværre har Fler-tallet ikke altid Ret, og vi skulde jo mene, at naar Fiskerne i den østlige Del af Fjorden ikke ønsker at lægge nogen Hindring i Vejen for Fiskeriets Udvikling i den vestlige Del af Fjorden, saa kunde man fra den Side ogsaa vise noget mere Imødekommenhed overfor Fiskerne i den østlige Del af Fjorden, Distrikt C, mellem Løgstør og Hals, hvor Fiskeriet i alt væsentligt foregaar ved faststaaende Redskaber.

Forholdet er, som jeg nævnte i Fjor, at der findes 2 400 Aalruser, men kun 67 Aalevaad, og da mere end Halvdelen af Vaaddene er i Rusefiskernes Besiddelse,

er det, jeg mener, vi ikke burde give en saa lang Fisketid med Snurrevaad som fra 1. Maj til 14. Oktober, da dette uden Tvivl er til Skade for Fiskeyngelen, hvoraf der findes en Mængde. Dog, een Indrømmelse har man givet Fiskerne i den østlige Del af Fjorden, idet der i § 33 er tilføjet, at Vaadbelastningen ikke maa overstige 20 kg. Jeg takker den højtærede Minister, fordi han i Landstinget har foreslaaet denne Ændring.

Der var særlig to Ting, som Fiskerne i det østlige Distrikt var ængstelige for, og det var de lange Liner og den ubegrænsede Vægt, jfr. § 10. De var ængstelige for, at den stærke Bevoksning af Bændeltang, som findes der, skulde blive ødelagt, til stor Skade for Rusefiskerne, idet det er saa godt som unyttigt at sætte Ruser, hvor der ikke findes Bændeltang. Jeg tror heller ikke, at den Linepolitik, som er ført i Limfjorden siden 1907, vedblivende kan fortsættes. Der begyndtes med 15 Favne; saa gik man i 1917 til 75 Meter, men allerede i 1922, ved den nugældende Lov, til 125 Meter; nu foreslaar man at gaa helt op til 300 Meter, og det er min Overbevisning, at vi heller ikke vil blive staaende derved.

Hvad betyder nemlig hele denne Udvikling? Den betyder, at Fiskerne kommer over et større Omraade, hver Gang de sætter Vaaddene, og deraf følger, at de kommer over det samme Omraade langt flere. Det er det, vi fra mange Sider ikke tror, at Limfjordsfiskeriet kan holde til, for selv om Limfjorden er et stort Omraade, er den dog ikke noget i Forhold hverken til Nordsøen eller Kattegat. Hvis vi ser paa den Mængde Aal, som hvert Aar fanges i Limfjorden, baade ved Ruse- og ved Vaadfiskeri, kan vi ikke undgaa at tænke over, hvilken Mængde af Yngel der maa være, særlig da Aalen har en Alder af 9 Aar og derover, inden den har nogen virkelig Værdi, altsaa er gydefærdig. Og det er ogsaa Tilfældet, særlig i den store Nibeledning, hvor der er lav Vandstand, blød Bund og stærk Bevoksning med Bændeltang. Der er efter manges Erfaringer store Udviklingsmuligheder for Aalen, saa det vilde uden Tvivl være til Gavn for selve Fiskeriet at frede noget mere om Yngelen i denne store Bredning.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister at lade Biologisk Station undersøge disse Forhold. Man vil maaske sige, at det har Biologisk Station for længst undersøgt; men jeg tror, der er mange rent praktiske Ting, som det er af stor Værdi for Ministeriet for Søfart og Fiskeri at have